LIBICKÉ LISTY

1. vydání 2017 zpracovala: Klára Soukupová

Vážení spoluobčané,
Přinášíme Vám první letošní Libické listy. Přejeme Vám příjemné čtení a krásné jaro.

Vaše redakce

Z OBCE

Ing. Miroslav Růžička, místostarosta

Tříděním odpadů v domácnostech může každý z nás ovlivnit životní prostředí víc, než si myslí. Víte, že jedna tuna recyklovaného papíru může ušetřit 1 850 kg dřeva a 109 000 litrů čisté vody? A že 50 kg sběrového papíru může nahradit jeden strom dlouhý 8 m o průměru 14 cm? Čtyřčlenná rodina vyprodukuje za rok cca 1360 kg komunálního odpadu. Zní to neuvěřitelně, ale je tomu tak.
Vzpomeňme na dobu před několika lety, kdy byl zaváděn svoz bio odpadu. V začátku se tehdy k třídění připojila zhruba polovina občanů, do dnešní doby má hnědou nádobu doma téměř každý a už bychom se ke starému způsobu likvidace bio odpadu nechtěli vracet.
Cílem obce Libice nad Cidlinou je snižování produkce domovního odpadu, a to zejména tříděním v domácnostech.

V letošním roce se naše obec připojí, stejně jako Veltruby a Tatce, ke zkušebnímu třídění odpadu plastu a papíru přímo v domácnostech. Občané dostanou do svých domácností nádoby na tříděný odpad – žlutou nádobu na plast a modrou na papír. Velké kontejnery na tříděný odpad zůstanou zachovány, pouze se výhledově sníží jejich počet. Od tohoto „ nového „ způsobu třídění si slibujeme mimo jiné i zlepšení životního prostředí v obci, kdy velké kontejnery nebudou přetékat množstvím naplněného odpadu.

Kdy k této změně dojde, za jakých podmínek a o novém svozovém kalendáři vás budeme včas informovat

Chovat se šetrně k životnímu prostředí je věcí každého z nás.

ZŠ Libice nad Cidlinou

Zápis dětí do 1. ročníku Základní školy v Libici nad Cidlinou pro školní rok 2017/2018 se uskuteční v pondělí 3. 4. 2017 od 14 do 18 hod v budově školy v učebně prvního stupně v prvním patře.

Prosíme rodiče, aby k zápisu přinesli rodný list dítěte.

AKCE NAŠÍ OBCE

Bc. Petra Hliněná

Opět jsme si pro vás připravili na tento rok spoustu akcí, na které bychom vás chtěli pozvat. Začneme 9. dubna tradičními velikonočními dílničkami pro děti, při kterých opět vyneseme Moranu ze vsi.Dne 30. dubna bude tradiční průvod s čarodějnicemi, opékání buřtů a pálení čarodějnic na hřišti. V červnu pro děti připravujeme ke dni dětí překvapení.

Na všechny připravované akce vás srdečně zveme a těšíme se na vás.

KOMISE ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Klára Soukupová

Komise životního prostředí se věnuje nejen nutné úřednické práci, kterou je vyjadřování se k plánům a činnostem subjektů z veřejné i soukromé sféry a k žádostem o povolení kácení, ale také péči o životní prostředí v obci. Na podzim jsme, mimo jiné, vysadili další javory do ulice Husova. Stejně jako každý rok je zima a předjaří pro komisi životního prostředí ve znamení prořezávek a péče o zeleň. V průběhu mrazivého ledna, kdy se dalo vstoupit na zamrzlou hladinu Jezera v Lukách, byly pracovníky komise životního prostředí na břehu jezera označeny stromy pro pokácení. Pokácení provedla MO ČRS Libice nad Cidlinou. Tímto jim děkujeme za spolupráci. Dále jsme se věnovali vlastními silami i ve spolupráci s obecními pracovníky nejendrobným prořezávkám v obci a okolí, ale také prořezání stromů podél cesty u železničního mostu, podél ulice Na Valech a v ulici Husova.

Na řadu přišla i údržba parku u starého hřiště a parčíku u nádraží.Na konci období kvetení třešní máme v plánu udělat jejich nutnou údržbu v obci a v srpnu přijdou na řadu také ořechy.
Děkujeme všem občanům, kteří se starají o vzhled nejen svých zahrádek, ale i širšího okolí svých domovů a obce. Velmi nás trápí nepořádek v Libici a jejím blízkém okolí. Pracovníci obce nemohou v tomto počtu členů všechno zvládnout. Chtěli bychom se sejít se všemi,kterým není lhostejný vzhled a úklid společného prostranství obce a Libici si trochu uklidit. A proto Vás zveme na:

VELKÝ JARNÍ ÚKLID LIBICE

Kdo? Všichni, kterým není lhostejné kde a v čem žijí a mají chuť pomoci.

Kdy? V sobotu 1. 4. 2017 od 9 hodin.

Kde? U obecního úřadu a u nádraží

Co s sebou? Dobrou náladu a chuť do práce, pracovní rukavice a hrábě.

Budeme rádi, když si najdete hodinu či dvě a pomůžete nám.

SMUTNÉ LOUČENÍ

Klára Soukupová

Tak jako všechno na tomto světě, mají i stromy vymezený svůj čas k životu.
Na začátku března se za silnějšího větru odlomila část větve jednoho z kaštanů u památníku sv. Vojtěcha na návsi. Obec objednala odborníky na odřezání větve ve výšce. Při odřezávání větve bylo zjištěno, že strom již není v dobré kondici a hrozí riziko vývratu nebo zlomení stromu, či jeho částí. Konzultace s dendrologem tuto domněnku potvrdila. Strom je napaden dřevokaznou houbou a jeho dřevo již není pevné. Vzhledem k umístění stromu na návsi, kde denně projde velké množství lidí a s ohledemna věk stromu (122 let) bude nutné přistoupit k jeho pokácení.
Vedle památníku sv. Vojtěcha roste ještě jeden statný kaštan, který je zatím v lepší kondici a na jaře jej kácet nehodláme. Uvidíme, jak se vypořádá s odstraněním svého souseda.Měli bychom však přemýšlet o celkovém řešení vzhledu okolí památníku a náhradní výsadbě.

Zajímá nás i váš názor. Své návrhy a náměty posílejte na email Libice.Zpravodaj@seznam.cz.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Bc. Květoslava Kysilková, učitelka MŠ

Žijeme, vyrůstáme a hrajeme si tam, kde je nám dobře.
V září do naší MŠ nastoupili noví kamarádi. Na nové prostředí si brzy zvykli a do školky chodí rádi. Někteří dokonce už i jedí příborem, jsou to naše šikulky.
V říjnu jsme na zahradě sledovali znaky podzimu. Sluníčko ukládalo celé léto zdraví do plodů a my jsme prakticky poznávali zralé ovoce, zeleninu a jiné plody. Při návštěvě dopravního hřiště jsme se učili pohybovat v silničním provozu.
V listopadu jsme společně s rodiči vyráběli z dýní strašidýlka. V tomto období jsme se připravovali na vánoční vystoupení a besídku pro rodiče.
V prosinci začala přicházet zima a s ní i Vánoce. Vyráběli jsme různá přáníčka, dárečky, kterými jsme obdarovali naše babičky a dědečky v Diakonii. Na besídce jsme rodičům předvedli, co už jsme se od září naučili. Vánoční atmosféru jsme si navodili pečením cukroví a perníčků, poslechem i zpíváním koled. Nezapomněli jsme ani na zvířátka a donesli jsme jim vánoční nadílku do krmelce.
V lednu bylo období správné zimy a my si vychutnávali hrátky na sněhu.
V únoru jsme se učili, co je pro nás zdravé a jak se chránit před nachlazením.
V měsíci březnu objevujeme, co se po zimě změnilo a kde už na nás mává jaro. Pozorujeme ptáčky, zvířata, hmyz i rostliny. Se zimou se rozloučíme vyráběním Morany.
V dubnu budeme slavit Velikonoce, malovat vajíčka, která jsou symbolem nového života.

V tomto měsíci přibývá sluníčka, začínají se rodit mláďátka. I děťátko je lidské mláďátko, o které pečuje maminka a tatínek. Tuto radost rodičů zpříjemňujeme i my svými básničkami, písničkami při vítání občánků na obecním úřadě.
V květnu se bude konat zápis do naší mateřinky. Přijdou se k nám podívat noví kamarádi, na které se moc těšíme. Na Den maminek připravujeme besídku, která bude plná písniček, básniček, tanečků, jako poděkování za jejich pohlazení, úsměv a péči o nás. Tím objevujeme i význam rodiny. Nezapomeneme vyrobit dárečky ani pro naše milé babičky a dědečky, které nám chodí do školky číst krásné, staré a někdy i zapomenuté pohádky.
V červnu oslavíme Den dětí. Ve spolupráci s paní Černovskou a některými rodiči připravíme pro děti jejich oblíbenou „Pohádkovou cestu“. Čeká nás výlet do Dobrovice s interaktivním programem „Bez práce nejsou koláče“, navštíví nás záchranáři i s houkací sanitkou a na rozloučenou s předškoláky se bude konat rytířská slavnost a ještě mnoho dalších .
Celý rok byla pro nás připravena spousta divadel a nejrůznějších akcí. Formou soutěží a aktivit si ověřujeme své dovednosti a zkušenosti, které jsou pro náš další život důležité.

Přejeme všem dětem krásné prázdniny a paním učitelkám
pěknou dovolenou.

DS VOJAN

Milan Čejka

Libičtí ochotníci připravují novou pohádku

Ve stádiu příprav a zkoušek je nyní novinka, kterou pro nejmenší diváky připravuje Divadelní spolek Vojan Libice nad Cidlinou.
Děti i rodiče se mohou těšit na Pohádky do hajan. Autorem divadelní předlohy je začínající mladý režisér Tomáš Čivrný. „Vnoučata přemluví babičku, aby jim přečetla pohádku na dobrou noc. A která, že to bude? Možná, že O třech loupežnících nebo O rybáři a rádci případně O Honzovi. Babička vybere pohádky, které děti nejenom pobaví, ale zároveň je i poučí o lepších i těch horších lidských povahových vlastnostech," vysvětlil režisér. Samozřejmé, že vyprávěné příběhy se na jevišti objeví v činoherní podobě. Pohádky navíc doplní melodické písničky z pera Pavlíny Zachové.

Premiéra je naplánována na květen 2017, podrobnosti najdou zájemci nejen na: www.vojanlibice.cz, ale i na vývěskách spolku.

Abychom zaplnily prostor prázdné strany
přináší vám redakce hru Sudoku

obtížnost: střední, **čas:**

4		5		6				3
	3	6		1			2	
	9		5		3			4
					1	7		
1			4					
	1			2	7		6	
			9		6		3	2
		2					9	

SudokuZdarma.cz

obtížnost: střední, **čas:**

						8		2
					5	1		
6							4	7
8		2	4			6		
		6				4		
	7			8				
7			3				1	
	1			7		5		4
		5	1		2		8	

SudokuZdarma.cz

obtížnost: střední, **čas:**

			5					6
6		9		1				3
			9	3			2	
		1						4
3	9							
			3			5	9	
	6	2	1					9
		5		6	2	7		
				4				

SudokuZdarma.cz

obtížnost: střední, **čas:**

			4	6	8			7
4	5		2	7				9
	7			9				
				4				
2	9	6			3			
		5					6	
			7	8		2		
		3						
9	8	7						

SudokuZdarma.cz

FEJETON PLNÝ OPTIMIZMU

Milan Čejka

Někdy se říká, že optimisté jsou lidé, kteří nemají dostatek informací. Přitom snad každý z nás ví, že záleží na úhlu pohledu. Na zprávy a situace lze přece nahlížet z několika protichůdných stran. Optimisté se například vždy v pátek odpoledne radují, že mají před sebou úžasný a nekonečně dlouhý víkend s mnoha radostmi. Naproti tomu všichni mrzouti mají hned spočítáno, že se jenom třikrát vyspí a už zase nastane pracovní pondělí. Když člověka, který bere život s úsměvem postříká projíždějící auto blátem, tak bez problémů má konečně důvod odnést zašpiněný kabát do čistírny. Klasického morouse podobné situace přivádějí až k šílenství a při každé nepříjemnosti prohlašuje: „Tak vidíte, já jsem to přece říkal nebo alespoň tušil.“ Zkrátka kladně naladění lidé hledají a obvykle nacházejí v každém problému či těžkosti něco pozitivního. Například usedají bez jakýchkoliv obav do každého dopravního prostředku. Rádi se pohybují jak na souši, tak ve vodě nebo vzduchem. Naopak bručouni pak při každé příležitosti nezapomenou podotknout, že naivních blbců jsou dnes plné hřbitovy. Večer nedočkavě usedají k televizním zprávám a čekají na informace o různých nehodách, bouračkách a katastrofách. Každá taková zpráva jim podle jejich názoru dává zapravdu. V poslední době se zdá, že těch dobrých sdělení nějak ubývá, zatímco na nějaké to neštěstí narazíme na každé novinové stránce či v nějakém mediálním zpravodajství. Poslové dobrých zpráv se dnes tolik nenaběhají, zato jejich kolegové mají s Jobovými zvěstmi pěknou honičku. Objektivně vzato nadměrný optimismus se nemusí vždy vyplácet.

Poznáme to třeba, když těsně před schylující se bouřkou sebevědomě vyrazíme do ulic bez deštníku a vrátíme se za chvilku domů - bez suché nitky. O tom, že není vhodné ponechávat v autech cenné předměty a věřit, že se s nimi v pořádku shledáme nás brzy může přesvědčit nějaký velmi „pohotový“ spoluobčan. „Růžové brýle“ bychom tedy měli používat jen s rozvahou. Škarohlídi asi nikdy nepřestanou tvrdit, že to černé, co nám klepe na dveře, je zřejmě naše růžová budoucnost, ale tím se nenechte odradit. Přátelé, doufejte v nejlepší a na to horší se v klidu připravte. Přitom vězte, odborníci všude na světě tvrdí: Optimisté žijí déle!

DIAKONIE ČCE středisko Střední Čechy

Několik pojmů ze sociálních služeb aneb nenechte se zmást slovíčky: Rozdíl mezi domovem pro seniory a domovem se zvláštním režimem

Možná jste se s tím už setkali, podávali jste k nám do Diakonie žádost o poskytování sociální služby a na žádosti stál dotaz: „O jakou službu žádáte?“ Na vybranou jste měli mezi domovem pro seniory a domovem se zvláštním režimem (nebo také domovem rodinného typu). Jaký je tedy mezi těmito dvěma službami rozdíl? Asi si řeknete, že je to jedno a zaškrtnete obě varianty nebo si řeknete, že některý z těch domovů je pro Vás blíž, tak zvolíte ten, kam by pro Vás dojíždění za Vaším blízkým bylo nejkratší, nejlépe pokud by to bylo přímo u Vás, kde bydlíte.

Mezi domovem pro seniory a domovem se zvláštním režimem je ale rozdíl. Vychází to již ze zákona o sociálních službách, který uvádí, že v domovech pro seniory se poskytují pobytové služby osobám, které mají sníženou soběstačnost zejména z důvodu věku a jejichž situace vyžaduje pravidelnou pomoc jiné fyzické osoby. Jinými slovy to znamená, že tato služba je určena těm, kteří jsou již staří (můžeme říci, že jsou již v důchodu) a potřebují takovou pomoc, že již nemohou zůstat doma.

Ale někdo může namítnout, že i v domově se zvláštním režimem jsou také lidé staří, kteří potřebují pomoc. Ano, to někdy možná i mají pravdu, ale je tu ještě něco navíc. Zákon přímo hovoří o osobách, které mají sníženou soběstačnost z důvodu chronického duševního onemocnění nebo závislosti na návykových látkách, a osobám se stařeckou, Alzheimerovou demencí a ostatními typy demencí.

U našich domovů v Opolanech a Pátku jde právě o osoby s demencí. V Čáslavi máme také domov se zvláštním režimem, ale zde jde o osoby s těžkým mentálním a kombinovaným postižením a autismem. Většinou je tedy u domova se zvláštním režimem jasně uvedeno, pro koho je ten domov určen. A jak je uvedeno výše, může být i pro osoby závislé na návykových látkách, ale takový domov Diakonie ČCE – středisko Střední Čechy nemá a šlo by zase o samostatný domov určený právě pro tyto osoby. Nemusíte tak mít obavy, že by ten Váš blízký člověk s demencí byl na pokoji s někým závislým. To by i vylučovalo smysl domova se zvláštním režimem.
Dále se totiž v zákoně o sociálních službách uvádí, že tato služba a její režim je uzpůsoben specifickým potřebám těchto osob, které službu využívají. Snažíme se tedy, aby naši zaměstnanci byli pravidelně proškolování v oblasti specifik našich uživatelů, aby aktivity, které jsou těmto lidem nabízeny, byly přiměřené jejich schopnostem a možnostem, aby i režim dne jim vyhovoval, a aby se u nás cítili dobře. Proto jsou tyto naše domovy menší. Je zde maximálně 10 obyvatel a je zde i na tento počet více pracovníků na rozdíl od běžného domova pro seniory či domova pro osoby se zdravotním postižením. A ještě jedna věc, to že máme domovy pro osoby s demencí, nemusí znamenat, že v domově pro seniory člověk s demencí není. Většinou se snažíme, aby ti, co nastoupili do domova pro seniory, zde také mohli dožít. Nechceme naše obyvatele mást tím, že je ještě zase budeme stěhovat. Ale onemocnění demence může znamenat, že onen člověk potřebuje ještě vyšší míru pomoci a že jeho onemocnění mu znemožňuje pobyt v běžném domově pro seniory např. tím, že je dezorientovaný a z domova odchází a je pro něho obtížné trefit zase zpátky. Proto pak komunikujeme s rodinou a domlouváme se na jiné službě, kde je onen zvláštní režim. Jde o to, že onemocnění demence nějakým způsobem narušuje dosavadní život či soužití s ostatními, ať už přímo doma či v domově pro seniory.

To, že má člověk demenci, to většinou potvrdí či diagnostikuje lékař, ale vy můžete přijít se svou žádostí v době, kdy to ještě netušíte. Vždy je dobré pohovořit s naší sociální pracovnicí o důvodech, proč žádáte o umístění v našich službách a je dobré i popsat v čem má ten člověk, který by k nám měl nastoupit, obtíže. Co je právě to, co mu již neumožňuje žít běžným životem doma či u svých blízkých a i sociální pracovnice Vás může upozornit na specifika, kterými se onemocnění demence vyznačuje a doporučit Vám navštívit odborníka na tuto problematiku, kterým je třeba geriatr. Schůzku si můžete domluvit s naší sociální pracovnicí telefonicky: 721 211676, nebo e-mailem: socialni-libice.stred@diakonie.cz.

Co mají společného:zpívání pro radost,posezení u kávy a 8. březen? No přece MDŽ!

V příjemné atmosféře jsme si Mezinárodní den žen připomněli v Domově pro seniory v Libici nad Cidlinou spolu s klienty Diakonie Kolín. Zpívalo se, povídalo, došlo i na symbolické dárečky pro dotvoření atmosféry MDŽ.

Informace o dění v Diakonii ČCE – středisku Střední Čechy naleznete na www.diakonie-stred.cz nebo na www.facebook.com/diakonie.stred

SDH LIBICE NAD CIDLINOU

Lucie Králová

Dovolte mi, abych Vás seznámila s činností Sboru dobrovolných hasičů v Libici nad Cidlinou na počátku roku 2017.

Tradičně se v Kulturním domě dne 4.3. 2017 konal již IX. ples dobrovolných hasičů okresu Nymburk, kde zcela zaplněnému sálu hrál k tanci a poslechu Hasičský band z Lysé nad Labem. V současné době jsou již v plném proudu přípravy na dětský karneval, který se uskuteční dne 25.3.2017 v 14:00 hodin v Kulturním domě a na který Vás srdečně zveme. Letošní téma zní Z pohádky do pohádky, tak oblečte kostýmy pohádkových bytostí a přijďte si s dětmi zatančit a zasoutěžit.

K dalším očekávaným jarním akcím patří tzv. Železná sobota, kdy SDH provede v obci sběr železného šrotu. Máte-li přebytečný kovový odpad a chcete-li podpořit činnost sboru, připravte jej dne 8.4.2017 před 08:30 hod. před Váš dům a členové sboru jej odvezou do výkupny kovů. Výtěžek bude investován zejména do výzbroje mladých hasičů. Za Vaši podporu předem děkujeme. Současně kolektiv mladých hasičů u příležitosti celostátní akce Ukliďme Česko provede jarní úklid odpadků v obci.

Sportovní sezona začíná nejprve mladým hasičům, a to o víkendu 29. - 30. 4. 2017 v Nymburce jarním kolem hry Plamen, a to štafetami dvojic, 4x60m a štafetou CTIF. Následně dne 6.5.2017 společně s družstvy dospělých nastoupí k prvním pokusům Polabské ligy v požárním útoku v Úmyslovicích. V květnu pak děti uzavřou hru Plamen útokem CTIF a požárním útokem. Do letních prázdnin pak všechny čeká ještě ligové kolo ve Vestci a několik pohárových soutěží, např. ve Všechlapech či Budiměřicích.

Poslední zmínka o plánovaných akcích patří opět kulturní oblasti. SDH zve všechny příznivce rockové muziky dne 6.5.2017 do Kulturního domu na společný koncert kapel Benefit, jehož novým zpěvákem je libický Adam Bernau Feit, a Telegraf.

Přejeme Vám krásné jarní dny a těšíme se na viděnou na některé z plánovaných akcí.

TOULKY LIBICKOU MINULOSTÍ

Petr Svoboda

Stavění máje, tento tradiční symbol jara se v podvečer 1. května už řadu let v Libici neslaví. Škoda! Je však ještě hodně pamětníků, kteří by o tom mohli vyprávět. Neobešlo se to často bez rvaček! Stávalo se totiž, že hlavní májku, která stávala na návsi, hoši ze sousední vesnice vyvrátili, či podřízli a někdy snad i ukradli. Přijít o hlavní májku byla pořádná ostuda. Pořádání Májů bylo v posledních letech, kdy se tento svátek ještě slavil, většinou záležitostí branců.

Na oslavy Májí vzpomíná pan Václav Vinduška (*1938):
Stavěni Máje jsme v Libici po delší době (za války bylo zakázáno) my svobodní mládenci uskutečnili až v květnu 1955.
Jak takové máje probíhaly? Nejprve jsme my, mládenci z řad branců, zajistili v lese pro každou družičku májku – stromek mladé břízy. Potom jsme objednali hudbu. Místní kapela OB Libice byla vždy k mání, udělali nám vždy přijatelnou cenu. Tu noc před vlastní oslavou jsme u domů, kde bydlela děvčata, zarazili napevno u dvířek břízky – májky. To se provádělo pozdě večer, často za tmy. Ještě před tím jsme již odpoledne stavěli na návsi hlavní Máj. Byl to vysoký štíhlý smrk, zbavený kůry, nahoře nastavený ozdobenou břízkou. Máj se musela hlídat celou noc. Musím se ale přiznat, že ten rok nám ji opravdu ukradli. Stačila chvíle nepozornosti, odskočili jsme si do hospody a študáci ze zemědělského učiliště v bývalém cukrovaru si ji odnesli a u internátu za plotem vztyčili. Ihned jsme zosnovali odvetnou akci a májku jim zase uřízli. Ti na to přišli, až když jsme ji nakládali na zapůjčené hasičské auto (to pan Beran velmi ochotně s námi jel). Samozřejmě se to neobešlo bez nějaké té modřiny.

Ještě si vzpomínám, že rok před tím, to se Máje u nás neslavili, jsme ukradli májku my zase Choťáneckým. Nesli jsme ji tenkrát v noci přes luka. Dalo nám to pořádnou práci! Měli ji skutečně velkou, urostlou. Ti si pak pro ni přijeli a my ji za nějaké to pivo vydražili. Proběhlo to ale v klidu, bez nějakých potyček.
Ale vraťme se k vlastnímu pořádání Májí.
Odpoledne, následující den po stavění májek, jsme s hudbou chodili po jednotlivých staveních, kde stály májky. Hudba u dvířek zastavila, určení hoši došli pro děvče, společně vyšli na ulici, hlavní mládenec ji uvítal, ona a její rodiče dostali šťopičku pálenky (častěji se jednalo o nějaký jemný likér) na přípitek. Z našich řad jsme se prostřídali, kdo si s nimi připil. Hlavní mládenec pak vyzval hudbu: „Vivat páni muzikanti!“ Ti zahráli písničku a vždy někdo s děvčetem zatancoval. Potom družičku a rodiče pozval na večerní zábavu do hostince U Beranů. Družička se přiřadila do průvodu a šlo se k dalšímu stavení a vše se opakovalo. Samozřejmě, že se průvod zvětšoval z řad příbuzných, sousedů, dětí či jiných zvědavců. Naposledy se šlo k hlavní družičce, tu hlavní mládenec odvedl k hlavní máji, která byla postavena na návsi. Měl připravenou slavnostní řeč, ve které mimo jiné poděkoval všem přítomným za účast a pozval ještě jednou všechny na večerní zábavu do hostince U Beranů. Samozřejmě, že jsme nepočítali, že se zábavy zúčastní ty nezletilé (májky se dávaly i patnáctiletým) ale byli zvaní jejich rodiče. Od pozvaných jsme vybírali peníze až na taneční zábavě. Z peněz se zaplatila hudba. Máje a zábavu jsme pořádali vždy pod záštitou některého spolku, většinou to byli hasiči.
Slavení Máje jsme takto zajišťovali po dva roky. V roce 1955 byl hlavním mládencem Jarda Čapek, jeho družičkou byla Hanka Růžková. O rok později to byl Jirka Paroulek a Věra Pekárková. Potom jsme rukovali na vojnu a po nás to dělali jiní asi až do sedmdesátých let. Mám doma poměrně bohatý fotografický archiv.

O tom, jak dříve probíhalo stavění Máje a jiné zvyky, jsem v časopisu Poděbradsko z r. 1903 našel následující článek:
Máje pořádají v květnu mládenci. V noci před zábavou je "stavění máji". U obydlí každého děvčete postaví hoši břízku; kde bydlí dívky dvě, tedy stromky dva. Ovšem, že žádný hoch nedá si vzíti, aby svému "děučeti" sám májku postavil. A tu jsou závody v parádění. Čím více papírových fáborů a různých kytek, tím je láska větší; patří k tomu také tím vyšší a rovnější břízka. Děvčata bez hochů mají májky bez ozdoby. Májky se sekají v lese někdy s dovolením a vědomím majitele nebo správce lesa, jindy bez něho – pak následuje obyčejně trest. Než "to srdce, Bože můj, pro lásku vše podstoupí". Někde čtveráci vysypávají chodníček lásky. Pěšinky z písku, vápna, pilin, otrub, někdy dokonce vyoraná mělká brázda, spojily domy zamilovaných dvojic.
Ráno pak prohlížení, údivu, závisti, pomluv a klepů! „Koukejte, Nanka Navrátilova má bez kytek. To jí už Pepek Novotnýho nechal?" „Helejte, a což Francka Rybáková! Ta má pentlí! Kerýho to má? Dyť já ji porádej vidět samotnou."
Odpůldne pak hoši v čele hudby procházejí vesnicej a zastavují u děučat, která si máje nechala stát. – Která totiž nemíní se zábavy zúčastnit, hned ráno svou májku vytáhne. Jeden hoch nosí ověnčený a kytkami okrášlený stromek v ruce, jiný láhev s likérem nebo limonádou "pro ty lepší", jiný džbán s pivem a skleničku "pro obyčejný" a konečně jiný – ten nejdůležitější - dva talíře na peníze, Přišedše do stavení, vyhledají dívku a říkají "vinč", např.:

Přišli jsme do týto sekničky,
abychom viděli, jak má Andulka vypucované střevíčky.
Jak do kola skočí, všechno se to točí.
Vivat, páni muzikanti!

Pořádání Májí v Libici v květnu 1955
(Foto zapůjčil p. Václav Vinduška)

Hudba zahraje tuš, dívka si zavdá a za to dá peněžitý příspěvek na hudbu. Průvod stále roste, zvětšován dívkami, až konečně stane před hostincem, kde stojí vysoká, silná jedle, kůry zbavená a oklešťěná, jen na vršku má několik větví, které opleteny jsou fábory a květinami – k r á l. Hudba zahraje skočnou a páry tanečníků tančí kolem krále. Na to se jde do hospody.

Další zábavou po Májích býval Věnec.
Věnec je zábava podobná májům s tím rozdílem, že ji pořádají dívky. Také je průvod, ale mládence zastupují dívky, s kterými jako rytíři chodí tři hoši, z nichž každý nese věnec z květin, obyčejně umělých.
Když obešel průvod všechna stavení, kde jsou děvčata, pověsí se prvý a největší věnec na kříž, boží muka. Hudba zahraje nábožnou píseň. Druhý věnec se pověsí na hospodu. Předem žádá jedna "družička" mládence, aby ten věnec pověsil. Ten odpovídá: „Já tam s tím věncem nedosáhnu, dokud od krásné a ctěné panny družičky hubičku a pár litrů piva nedostanu". A teprve, když se posilnil vyžádaným pivem, pověsí věnec. Třetí věnec se nakonec pověsí v hospodě samé, v sále.

TJ SOKOL LIBICE NAD CIDLINOU

Eva Novotná, jednatelka

Měsíc únor je pro Sokol tradičně měsícem konání valné hromady a hodnocení roku minulého.
Oddíl stolního tenisu Sokola Libice nad Cidlinou úspěšně funguje a to se projevilo i ve výsledcích. A – družstvo dohrálo krajskou soutěž 1. Třídy. V první polovině soutěže se zařadili mezi přední družstva tabulky a v celkovém hodnocení soutěže skončili na druhém místě. Sezona byla opravdu úspěšná, protože z 22 utkání prohráli pouze třikrát. Někteří hráči se zúčastnili i soutěží jednotlivců a například Petr Kapr se stal přeborníkem župy ve dvouhře i čtyřhře a vítězem turnaje ve Velkém Oseku.
Při oddíle stolního tenisu funguje i přípravka kde se dětem převážně věnuje trenér Milan Paroulek.
Podíleli jsme se na úpravě osvětlení v sokolovně a odměnou je hra pod novým kvalitním osvětlením.

vydavatel je kulturní komise
Obec Libice nad Cidlinou
Husova 4, Libice nad Cidlinou 289 07
www.libicenadcidlinou.cz
email: podatelna@libicenadcidlinou.cz
tel: 325 637 141
graficky zpracoval : Jakub Vaněk

Zpravodaj je registrován u Ministerstva kultury České republiky pod číslem: MK ČR E 21300